

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ हरिणः पांडुरवर्णः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

गुणां सुशृणु मे राजन्सां त्वस्य भरतर्षभ ॥ दारुणान्यपि भूतानि सांत्वेनाराधयेद्यथा ॥ ३ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ गृहीत्वारक्षसामुक्तो द्विजा
तिः कानने यथा ॥ ४ ॥ कश्चिद्वाग्बुद्धिं संपन्नो ब्राह्मणो विजनेवने ॥ गृहीतः रुच्छ्रमापन्नोरक्षसाभक्षयिष्यता ॥ ५ ॥ सबुद्धिश्रुतिसंपन्नस्तदृष्ट्वा तीव्रभीषणं ॥
सामैवास्मिन्प्रयुज्यते न मोहनविव्यथे ॥ ६ ॥ रक्षस्तुवाचं संपूज्य प्रभं प्रच्छतं द्विजं ॥ मोक्ष्यसे ब्रह्मि मे प्रशंकेनास्मि हरिणः कृशः ॥ ७ ॥ मुहूर्तमथ संचित्य ब्रा
ह्मणस्तस्य रक्षसः ॥ आभिर्गाथाभिरव्यग्रः प्रशं प्रतिजगाद ह ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच विदेशस्थो विलोकस्यो विनानूनं सुहृज्जनैः ॥ विषयानतुलान्भुंक्षेतेना
सि हरिणः कृशः ॥ ९ ॥ नूनं मित्राणि ते रक्षः साधूपचरितान्यपि ॥ स्वदोषादपरज्यंते तेनासि हरिणः कृशः ॥ १० ॥ धनैश्चर्याधिकाः स्तब्धास्त्वदुणैः परमावराः ॥
अवजानंति न नत्वांतेनासि हरिणः कृशः ॥ ११ ॥ गुणवान्विगुणानन्यान् न पश्यसि संस्कृतान् ॥ प्राज्ञोऽप्राज्ञोऽन्विनीतात्मा तेनासि हरिणः कृशः ॥ १२ ॥ अट्टत्या
क्लिश्यमानोऽपि वृत्त्युपायान्विगर्हयन् ॥ माहात्म्याद्व्यथसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ १३ ॥ संपीड्यात्मानमार्यत्वात्त्वया कश्चिदुपस्कृतः ॥ जितं त्वामन्यते साधो
तेनासि हरिणः कृशः ॥ १४ ॥ क्लिश्यमानोऽविमार्गेषु कामक्रोधाद्यतात्मनः ॥ मन्येत्वं ध्यायसि जनान् स्तेनासि हरिणः कृशः ॥ १५ ॥ प्रज्ञासंभावितो नूनमप्रज्ञैरु
पसंहितः ॥ हीयमानोऽसि दुर्वृत्तैस्तेनासि हरिणः कृशः ॥ १६ ॥ नूनं मित्रमुखः शत्रुः कश्चिदार्यवदाचरन् ॥ वंचयित्वागतस्त्वावै तेनासि हरिणः कृशः ॥ १७ ॥
प्रकाशार्थं गतिर्नूनं रहस्यकुशलः कृती ॥ तज्ज्ञैर्न पूज्यसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ १८ ॥ असत्स्वपि निविष्टेषु ब्रुवतो मुक्तसंशयं ॥ गुणास्तेन विराजंते तेनासि हरि
णः कृशः ॥ १९ ॥ धनबुद्धिश्रुतैर्हीनः केवलं तेजसा न्वितः ॥ महत्कार्यं येन नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २० ॥ तपःप्रणिहितात्मानं मन्येत्त्वारण्यकां क्षिणं ॥ बांधवा
नाभि नंदंति तेनासि हरिणः कृशः ॥ २१ ॥ इष्टभार्यस्य ते नूनं प्रातिवेश्यो महाधनः ॥ युवासुललितः कामी तेनासि हरिणः कृशः ॥ २२ ॥ नूनमर्थवतां मध्येतव वा
क्यमनुत्तमं ॥ न भ्रातृकाले भिहितं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २३ ॥ दृढपूर्वश्रुतं मूर्खकुपितं हृदयप्रियं ॥ अनुनेतुं न शक्नोषि तेनासि हरिणः कृशः ॥ २४ ॥ नूनमासं
जयित्वा त्वां कृत्ये कस्मिंश्चिदपि ॥ कश्चिदर्थं येन नित्यं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २५ ॥ नूनं त्वां सुगुणैर्युक्तं पूजयानं सुहृद्धुवं ॥ ममार्थ इति जानीते तेनासि हरि
णः कृशः ॥ २६ ॥ अंतर्गतमभिप्रायं नूनं नेच्छसि लज्जया ॥ विवेक्तुं प्राप्तिं शैथिल्यात्तेनासि हरिणः कृशः ॥ २७ ॥